

การประเมินความต้องการจำเป็นของ สมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ตามการรับรู้ ของผู้บริหารการพยาบาล

Needs Assessment of Nursing Competencies towards
ASEAN Economic Community as Perceived by Nursing
Administrators

ศิริพร ครุฑทากาศ* ลิขิตกุล พุ่มเกษม**

Siriporn Kruttakart* Likitkul Pumkasem**

Received : 5/2/2563

Revised : 11/3/2563

Accepted : 11/3/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารการพยาบาลที่รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคล จากโรงพยาบาลของ 12 เขตสุขภาพ และกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนเตียงรับผู้ป่วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 และ 2 แยกเป็นโรงพยาบาลรัฐบาลรัฐและเอกชน เขตละ 4 แห่งๆ ละ 2 คน เก็บข้อมูลได้ 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ 0.978 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพื้นฐาน และใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยสรุปดังนี้ 1) ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน มีค่า PNI_{modified} ระหว่าง 0.14-0.51 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 ซึ่งพบว่าความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ที่มีค่า PNI_{modified} มากกว่าค่าเฉลี่ยทั้งสิ้น 27 สมรรถนะ 2) ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย 5 ข้อแรก ได้แก่ (1) ด้านใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาความรู้มาพัฒนางานให้ดีขึ้น (PNI_{modified} 0.51) (2) ด้านร่วมมือทำวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วย คำนึงถึงสิทธิของตัวอย่าง และมีจริยธรรมการวิจัย (PNI_{modified} 0.42) (3) ด้านมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนางานให้ดีขึ้น (PNI_{modified} 0.41) (4) ด้านแสวงหาคำตอบ

* พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จังหวัดนนทบุรี,

** ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยสยาม

ในสิ่งที่ไม่รู้โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ (PNI_{modified} 0.40) และ (5) ด้านการสังเคราะห์ความรู้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อื่น (PNI_{modified} 0.38)

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ ให้สถาบันการศึกษาพยาบาลควรจัดกิจกรรมที่ช่วยให้บัณฑิตพยาบาลได้พัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการพยาบาล ให้มีความเด่นชัดเป็นที่ประจักษ์แก่ประเทศอาเซียน

คำสำคัญ: การประเมินความต้องการจำเป็น สมรรถนะพยาบาล ประชาคมอาเซียน

ABSTRACT

This research study aimed at studying and sequencing the needs of nursing competencies towards ASEAN. The samples were nurse administrators responsible for human resource management working in the hospitals of 12 health regions of Thailand and Bangkok. These hospitals were public and private and were classified as the largest and second largest hospitals. The samples were recruited from 4 hospitals of each health regions. The researchers recruited 2 nurse administrators from each hospital which totally included 67 samples. The research tool consisted of needs assessment questionnaire survey of nursing competencies towards ASEAN. The reliability testing for Cronbach's alpha coefficient was 0.978. The questionnaires were sent to the participants by post. The data were analyzed using descriptive statistics and Modified Priority Needs Index technique (PNI_{modified}) for sequencing the needs.

The findings of this research study revealed that 1) the needs assessment of nursing competencies towards ASEAN had PNI_{modified} between 0.14-0.51 and the mean score was 0.31. There were 27 nursing competencies that PNI_{modified} scores were higher than the mean scores. 2) the sequencing of the needs of nursing competencies toward ASEAN was 2.1) using the research methodology to improve the work (PNI_{modified} 0.51), 2.2) participating in research studies which had been approved by relevant ethics committees (PNI_{modified} 0.42), 2.3) participating in the innovation activities or research to improve the work (PNI_{modified} 0.41), 2.4) researching new knowledge from a variety of resources (PNI_{modified} 0.40), and 2.5) synthesizing knowledge from people's experiences and transferring it to others (PNI_{modified} 0.38), respectively.

Nursing colleges should have different activities that would help nursing students improve their competencies focusing on this research results in order to build up the core knowledge required in nursing profession.

Keywords: Need Assessment, Nursing competencies ASEAN Economic Community

* Registered Nursing, Senior Professional Level at Borommarajonani College of Nursing, Changwat Nonthaburi,

** Director of Office of Planning and Institutional Research, Siam University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community ตั้งแต่ปี 2552 และได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangements, MRAs) ของประชาคมอาเซียน เพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน ซึ่งสาขาวิชาชีพการพยาบาลได้จัดทำ MRAs เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และได้ร่วมกันกำหนดข้อตกลงยอมรับของอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายพยาบาลวิชาชีพภายในประเทศสมาชิกอาเซียน 2) แลกเปลี่ยนข้อมูล ความชำนาญเรื่องมาตรฐานและคุณสมบัติ 3) ส่งเสริมให้มีการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการให้บริการวิชาชีพพยาบาลที่ดีที่สุด 4) เพื่อเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาและการฝึกฝนของพยาบาลวิชาชีพ โดยให้นิยามและขอบเขตว่า พยาบาลวิชาชีพ (Nurse) หมายถึง บุคคลที่ผ่านการทดสอบเพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและได้รับการประเมินโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาลของประเทศแหล่งกำเนิด (Country of Origin) ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพพยาบาล และขึ้นทะเบียนและ/หรือได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานที่กำกับดูแลของประเทศแหล่งกำเนิดนั้น¹

สภาการพยาบาลของประเทศไทย ได้กำหนดสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพไว้ 8 ด้าน² ได้แก่ 1) ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) ด้านวิชาการและการวิจัย 6) ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และ 8) ด้านสังคม จากการประชุม "The ASEAN Joint Coordinating Committee on Nursing (AJCCN)"³ ได้กำหนดสมรรถนะหลักของผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลในอาเซียน (Core Competencies in

Response to ASEAN Economic Community, 2016) ประกอบด้วย 1) ด้านการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย 2) ด้านการปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ 3) ด้านภาวะผู้นำและการจัดการ 4) ด้านการศึกษาและการวิจัย และ 5) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะวิชาชีพของประเทศไทย และที่ประชุมอาเซียน พบว่า สมรรถนะที่เหมือนกันได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย 2) ด้านการปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ 3) ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ 4) ด้านวิชาการและการวิจัย สำหรับสมรรถนะที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 2) ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 3) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ 4) ด้านสังคม และ 5) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน และทำให้สถาบันการศึกษาพยาบาลควรมีการจัดทำหลักสูตร เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีสมรรถนะ ตามมาตรฐานของสภาการพยาบาลและสมรรถนะของอาเซียน

การศึกษาศึกษาพยาบาลในประเทศไทย มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางของการศึกษาศึกษาพยาบาลอาเซียน เนื่องจากการศึกษาศึกษาพยาบาลของประเทศไทยมีมาตรฐานสูง ทำให้นักศึกษาหลายประเทศสนใจเข้ารับมาเรียนการศึกษาศึกษาพยาบาลในประเทศไทย⁴ แต่ยังพบข้อเสียเปรียบ คือ การขาดแคลนพยาบาล ปัญหาเรื่องค่าจ้างและความมั่นคงในการทำงานของพยาบาล ข้อจำกัดด้านภาษา จึงถือเป็นวิชาชีพที่ต้องได้รับการวางแผนการผลิตบุคลากรวิชาชีพพยาบาลอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มพยาบาลอาเซียน⁴ ทั้งนี้แผนปฏิบัติงานสำหรับข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน ได้มีการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangements: MRA) ซึ่งผู้ให้บริการที่ได้รับการรับรองคุณสมบัติวิชาชีพ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศตน จะได้รับการยอมรับโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศอาเซียนอื่น ซึ่ง

สอดคล้องกับภาวะเปราะบางภายในที่เกี่ยวข้อง จึงจะช่วยอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายผู้ให้บริการสาขาวิชาชีพในภูมิภาค แต่ปัจจุบันพบว่าประเทศไทย มีพยาบาลไปทำงานต่างประเทศ น้อยมาก จึงควรมีมาตรการในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพของพยาบาลให้เกิดการแข่งขันได้⁵ โดยกลุ่มประเทศอาเซียนมีความขาดแคลนแรงงานด้านพยาบาลอย่างมากและมีแนวโน้มของความต้องการแรงงานด้านการพยาบาลสูงขึ้น ประเทศสิงคโปร์มีความเด่นชัดของการเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงกว่าประเทศไทย ทั้งด้านภาษา การสื่อสารและเทคโนโลยีรวมทั้งค่าตอบแทน ส่วนประเทศบรูไน และมาเลเซีย มีศักยภาพด้านเศรษฐกิจที่ให้ค่าตอบแทนสูง จึงเป็นประเทศที่พยาบาลมีแนวโน้มเคลื่อนย้ายไปประกอบอาชีพพยาบาล สำหรับประเทศฟิลิปปินส์มีศักยภาพเหนือกว่าด้านภาษาอังกฤษ แต่ด้วยพื้นฐานที่เศรษฐกิจไม่ดี จึงเน้นการส่งออกพยาบาลมากกว่านำเข้า⁶

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับสภาพหรือระดับความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น เพื่อให้สถาบัน การศึกษาพยาบาล สามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ไปจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสามารถเคลื่อนย้ายสู่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ การประเมินความต้องการ (Needs Assessment) เป็นขั้นตอนแรกและขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ ที่ทำให้ได้ข้อมูลที่จะระบุสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นข้อมูลที่ได้จะมีประโยชน์สำหรับขั้นตอนการวางแผน พัฒนากิจกรรม โครงการ/บุคลากร สามารถให้คำตอบแก่บุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนางาน และสร้างความมั่นใจว่าสิ่งที่ได้ปฏิบัติจะสนองความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง เนื่องจากมีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่รองรับการตัดสินใจ

เป็นการป้องกันปัญหาการลงทุนที่ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ได้ข้อมูลชี้ความต้องการ และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกทำการประเมินความต้องการจำเป็น⁷

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลสู่อาเซียน จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ชี้ความต้องการ และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญในการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนตามการรับรู้ของผู้บริหาร การพยาบาลซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนถึงความแตกต่างหรือช่องว่างของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนที่เป็นอยู่จริงกับที่คาดหวังที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขหรือปรับปรุง เพื่อจัดความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนให้น้อยลง หรือหมดไป โดยการนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมบัณฑิตสู่อาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน โดยศึกษาสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กับสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่คาดหวัง ตามการรับรู้ของผู้บริหาร การพยาบาลที่ทำหน้าที่ด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน โดยใช้สมรรถนะหลักของผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลในอาเซียน 5 ด้าน (Core Competencies in Response to ASEAN Economic Community, 2016) ได้แก่ 1) การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย หมายถึง คุณลักษณะของพยาบาลด้านความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและหลักคุณธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ศาสนา สิทธิมนุษยชน

ผู้รับบริการ หลักกฎหมายทั่วไป เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้บริการได้ทุกเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม และมีความเอื้ออาทร 2) การปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ หมายถึง คุณลักษณะของพยาบาลที่ปฏิบัติงานภายใต้ศาสตร์ทางการพยาบาล การใช้ความรู้ที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้บริการทางการพยาบาลทั้งบทบาทป้องกัน ส่งเสริมและบำบัดทางการพยาบาล ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การดูแลหญิงตั้งแต่ตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด 3) ภาวะผู้นำและการจัดการ หมายถึง คุณลักษณะของพยาบาลด้านภาวะผู้นำ มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมการพยาบาลและทีมสหวิชาชีพ การบริหารจัดการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ การประกันคุณภาพ และรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีต่างๆ 4) การศึกษาและการวิจัย หมายถึง คุณลักษณะการปฏิบัติของพยาบาลภายใต้การสังเคราะห์ความรู้ต่างๆ การร่วมมือทำวิจัยหรือใช้วิธีการดำเนินการของนักวิจัยเพื่อมาใช้ในการพัฒนางาน 5) การพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน หมายถึง คุณลักษณะของพยาบาลในการให้บริการที่ค้นคว้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีทักษะในการสื่อสารนำเสนอและแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาความลับของผู้รับบริการ³

การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นนำความแตกต่างที่ได้ไปวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาจัดลำดับว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง⁶

การประเมินความต้องการจำเป็นในการศึกษาคำนี้ กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหารการพยาบาลที่ทำหน้าที่บริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

สำคัญในการเป็นผู้ใช้บัณฑิต เนื่องจากการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะพยาบาล มุ่งให้บัณฑิตเป็นส่วนหนึ่งของทีมการพยาบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร และการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ ผู้บริหารการพยาบาลที่รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงพยาบาลของรัฐบาลและเอกชน ของ 12 เขตสุขภาพ และกรุงเทพมหานคร จำนวนประมาณ 1,323 โรงพยาบาล กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารการพยาบาลที่รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงพยาบาลรัฐบาลและเอกชน เลือกแบบเจาะจงจากโรงพยาบาลของรัฐบาลและเอกชนที่มีจำนวนเตียงรับผู้ป่วยมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 และ 2 เนื่องจากเป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ มีผู้ป่วยมารับบริการจำนวนมาก รวมทั้งผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างประเทศ ใน 12 เขตสุขภาพ และกรุงเทพมหานคร รวม 13 แห่งๆ ละ 2 คน รวม 104 คน (ดังตารางที่ 1) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พิจารณาความเป็นเอกพันธ์ของกลุ่มประชากร เนื่องจากประชากรที่จะศึกษามีความเป็นเอกพันธ์สูง หมายถึง คนส่วนใหญ่ในกลุ่มประชากรมีลักษณะเหมือนกัน โดยประมาณความเป็นเอกพันธ์ไว้ที่ร้อยละ 95 (ร้อยละของประชากรที่มีลักษณะตามที่กำหนด 5/95) และมีความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มเท่ากับ 5% จึงได้ตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูล จำนวน 80 คน⁷

ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 45 ฉบับ (ร้อยละ 46.88) ซึ่งไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามเพิ่มเติมรอบที่สองแก่โรงพยาบาลที่มีขนาดรองลงมา ได้แบบสอบถามเพิ่มอีก 22 ฉบับ รวม 67 ฉบับ

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลอาเซียน

เขตสุขภาพ	ตัวอย่าง	โรงพยาบาล รัฐบาล 2 อันดับ (คน)	โรงพยาบาล เอกชน 2 อันดับ (คน)	รวม (คน)
1. เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน		4	4	8
2. ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์		4	4	8
3. ชัยนาท กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี		4	4	8
4. นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง นครนายก		4	4	8
5. กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร		4	4	8
6. ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว สมุทรปราการ จันทบุรี ชลบุรี ตรัง ระยอง		4	4	8
7. กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด		4	4	8
8. บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี นครพนม สกลนคร		4	4	8
9. ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์		4	4	8
10. มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ		4	4	8
11. ชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง		4	4	8
12. พัทลุง ตรัง นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล กรุงเทพมหานคร		4 4	4 4	8 8
รวม		52	52	104

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลอาเซียน โดยนำคำอธิบายสมรรถนะที่แสดงออกเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม นำมาสร้างข้อคำถามลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีรูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งให้ผู้ตอบตอบคำถามสองชุดที่ระบุระดับความจำเป็น และระดับสมรรถนะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ มีรูปแบบการตอบ 2 ลักษณะคือ

ตรวจสอบรายการ วิธีการตอบ ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย P ลงในช่อง * ให้ตรงตามความเป็นจริง ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

มาตรวัดประมาณค่า มีพิสัยการตอบ 5 ช่วง โดยลักษณะของคำถามแบ่งเป็นสองชุด ซึ่งผู้ตอบจะตอบถึงสมรรถนะพยาบาลอาเซียนที่ตรงกับระดับความจำเป็นและปัจจุบันที่เป็นอยู่ ในระดับ (1) น้อยที่สุด (2) น้อย (3) ปานกลาง (4) มาก (5) มากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การหาค่าความตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินความต้องการจำเป็น และด้านการพยาบาล จำนวน 5

ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถาม จำนวนทั้งสิ้น 43 ข้อ ได้ค่า IOC รวมเท่ากับ 0.738 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อคำถามจำนวน 7 ข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ได้นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับเปลี่ยนข้อคำถามที่มีรายละเอียดมากเกินไป ตามข้อเสนอแนะและผ่านความคิดเห็นของที่ปรึกษา ทำให้ได้ข้อคำถามจำนวนเพิ่มเป็น 50 ข้อ รวม 5 ด้าน คือ

- 1) การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย จำนวน 11 ข้อ
- 2) การปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ จำนวน 9 ข้อ
- 3) ภาวะผู้นำและการจัดการ จำนวน 9 ข้อ
- 4) การศึกษาและการวิจัย จำนวน 7 ข้อ และ
- 5) การพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน จำนวน 14 ข้อ

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารพยาบาลที่รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้ไปตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้เท่ากับ 0.978

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

การวิจัยนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี เลขที่ 3/2560 วันที่ 6 มีนาคม 2560

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำจดหมายถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล ขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยมีการสอดซองติดแสตมป์พร้อมหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงพยาบาลตัวอย่างจำนวน 104 ฉบับ
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล พบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครั้งที่ 1 จำนวน 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 46.88 จึงได้ส่งแบบสอบถามเพิ่มเติมให้ตัวอย่างในโรงพยาบาลของเขตสุขภาพที่ยัง

ไม่ตอบกลับมา ได้แบบสอบถามกลับคืนอีก 22 ฉบับ รวมเป็น 67 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 64.42

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พรรณนาข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ซึ่งมีสูตรคือ $PNI_{modified} = (I-D)/D$ เมื่อ I = สภาพที่คาดหวัง; D = สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นใช้การเรียงค่าดัชนี PNI_{modified} จากมากไปหาน้อย⁸

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตัวอย่างทั้งหมด 67 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 100.00 ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไป มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 26 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 64.20, 59.70 และ 53.73 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 2 ระดับความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน

2.1 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนของผู้บริหารพยาบาลที่รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงพยาบาล การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน ผลปรากฏว่ามีค่า PNI_{modified} ระหว่าง 0.14-0.51 ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน มีค่า PNI_{modified} เฉลี่ยเท่ากับ 0.31 โดยความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนรายข้อที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} มีจำนวน 27 สมรรถนะจากจำนวน 50 รายการ และพบว่าด้านที่มี PNI_{modified} เฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถนะด้านการศึกษาและการวิจัย รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนรายด้านเฉลี่ย

สมรรถนะ	PNI _{modified} เฉลี่ย	ลำดับ
ด้านการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย	0.26	3
ด้านการปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ	0.25	4
ด้านภาวะผู้นำและการจัดการ	0.26	3
ด้านการศึกษาและการวิจัย	0.39	1
ด้านการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาคุณภาพงาน	0.32	2
รวม	0.31	

2.2 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน

ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียน สมรรถนะที่มีค่า PNI_{modified} มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ใช้วิธีดำเนินการของนักวิจัยในการแสวงหาความรู้มาใช้พัฒนางานให้ดีขึ้น (PNI_{modified} 0.51) 2) ร่วมมือทำวิจัยที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ป่วย โดย

คำนึงถึงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างวิจัย และจริยธรรมของนักวิจัย (PNI_{modified} 0.42) (3) มีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนางานให้ดีขึ้น (PNI_{modified} 0.41) (4) แสวงหาคำตอบในสิ่งที่ไม่รู้โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ (0.40) และ (5) สังเคราะห์ความรู้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และถ่ายทอดความรู้นี้ไปสู่ผู้อื่น (0.38) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลสู่อาเซียนแต่ละด้านที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified}

ข้อรายการ	PNI _{modified}	ลำดับ
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกฎหมาย		
1 ส่งเสริมให้ผู้ให้บริการได้รับรู้และเข้าใจสิทธิของตนเพื่อการตัดสินใจ	0.31	12
2 มีความไวในเชิงจริยธรรม และประเด็นกฎหมาย สามารถตัดสินใจในเชิงจริยธรรมนำไปสู่การบริการที่เหมาะสม	0.35	8
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามหลักวิชาชีพ		
3 ใช้กระบวนการพยาบาลที่สอดคล้องกับความรู้ที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการให้บริการ	0.33	10
4 เลือกและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และบำบัดรักษาพยาบาลได้	0.34	9
5 แสดงออกซึ่งความเข้าใจบทบาทพยาบาลในการจัดการสาธารณสุข	0.34	9

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	ข้อรายการ	PNI _{modified}	ลำดับ
สมรรถนะด้านภาวะผู้นำและการจัดการ			
6	มีทักษะและใช้กลยุทธ์ความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	0.31	12
7	รอบรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาวะสุขภาพและสารสนเทศทางการพยาบาล	0.37	6
8	มีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสุขภาพขององค์กร ชุมชนท้องถิ่น ประเทศ หรือ องค์กรวิชาชีพ	0.36	7
สมรรถนะด้านการศึกษาและการวิจัย			
9	แสวงหาคำตอบในสิ่งที่ไม่รู้โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ	0.40	4
10	นำความรู้ที่ได้จากการร่วมประชุม อบรม หรือการศึกษาต่อ มาใช้ในการพัฒนางาน	0.35	8
11	แลกเปลี่ยนความรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้อง ในการพัฒนางาน และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน	0.33	10
12	สังเคราะห์ความรู้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อื่น	0.38	5
13	ร่วมมือทำวิจัยที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ป่วยโดยคำนึงถึงสิทธิของตัวอย่างวิจัย และ จริยธรรมของนักวิจัย	0.42	2
14	ใช้วิธีดำเนินการของนักวิจัยในการแสวงหาความรู้มาใช้ในการพัฒนางานให้ดีขึ้น	0.51	1
15	มีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนางานให้ดีขึ้น	0.41	3
สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาตนเองและการพัฒนาคุณภาพงาน			
16	มีทัศนคติด้านบวกต่อการเป็นวิชาชีพพยาบาล	0.32	11
17	แสดงออกถึงอุดมการณ์ และความภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล	0.32	11
18	รักษามลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว	0.31	12
19	มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ และการดำเนินงาน ขององค์กรวิชาชีพ	0.33	10
20	เฝ้าหาความรู้ในการปฏิบัติการพยาบาล และความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประยุกต์ใช้ ในงานที่รับผิดชอบ	0.34	9
21	แสวงหาโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	0.35	8
22	ใช้วิธีการหลากหลายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	0.37	6
23	ประเมินผลลัพธ์การปฏิบัติงานของตน และหาแนวทางพัฒนางานให้มีผลลัพธ์ ที่ดีขึ้น	0.36	7
24	พัฒนาตนเอง พัฒนางานด้วยการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.34	9

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	ข้อรายการ	PNI _{modified}	ลำดับ
25	ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	0.33	10
26	เป็นผู้นำในการดูแลสุขภาพ	0.31	12
27	ประยุกต์ใช้วิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่คำนึงถึงต้นทุนและการเพิ่มมูลค่าในการปฏิบัติการพยาบาล	0.35	8
โดยรวมเฉลี่ย		0.31	

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของสมรรถนะพยาบาลอาเซียน พบว่า สมรรถนะที่มีความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาในลำดับแรกคือ การใช้วิธีดำเนินการของนักวิจัยในการแสวงหาความรู้มาพัฒนางานให้ดีขึ้น หรือร่วมมือทำวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วย โดยคำนึงถึงสิทธิของตัวอย่างวิจัย และจริยธรรมของนักวิจัย ซึ่งมีงานวิจัยของ ศรีนทรทิพย์ ชวพันธุ์ พิรุณช ลาเซอร์ สิริรัตน์ จันทระมะโน และกาญจนา ธาณะ⁸ พบว่า สมรรถนะของพยาบาลในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาและวิจัยเป็นสมรรถนะที่มีคะแนนเฉลี่ยในด้านนี้น้อยสุด ($M = 2.85$, $SD = 0.82$) สมรรถนะด้านนี้ต้องพัฒนาเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่ประเทศไทยในยุค 4.0 ที่พบว่าสภาพปัญหาทางสุขภาพของประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ซับซ้อนและต้องการการดูแลในเชิงรุกมากขึ้น การแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน จึงต้องการวิธีดำเนินงานในทิศทางที่มีเป้าหมายชัดเจน บนฐานข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เพียงพอจากการวิจัย⁹ การพยาบาลในยุคปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเรื่องการวิจัย ต่อ ยอดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดสุขภาพของภูมิภาคและระดับโลกได้ นอกจากนี้การวิจัยยังเป็น 1 ใน 8 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพตามประกาศของสภาการพยาบาลไทย คือ สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย

การวิจัยทางการพยาบาลมีความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาการศึกษา การปฏิบัติการพยาบาล ตลอดจนพัฒนาสุขภาพของประชาชน ดังนั้นพยาบาลต้องทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายองค์ความรู้ทางการพยาบาล และแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพ ให้มีความเด่นชัดหรือเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม ตรงกับข้อค้นพบของวรรณรัตน์ ศรีกนก และพัชรารณ อุ่นเต๊ะ¹⁰ พบว่า การปฏิบัติการพยาบาลให้มีคุณภาพ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็ว จำเป็นต้องมีการแสวงหาข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จะนำไปสู่การตัดสินใจทางการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง ตามสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย นำการบริการที่ดี มีคุณภาพต่อผู้รับบริการ กระบวนการวิจัยจึงเป็นวิธีการหาความรู้ที่พยาบาลใช้เป็นแนวทางในการค้นหาวิเคราะห์ รวบรวมองค์ความรู้ที่สำคัญต่อการปฏิบัติการพยาบาล สอดคล้องกับการวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยต่อการใช้ผลการวิจัยและความพอใจของพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์แห่งหนึ่งของภาคใต้ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ในการนำผลการวิจัยไปใช้หลังเข้ารับโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹¹ จากการศึกษาวิจัยเรื่องการส่งเสริมการปฏิบัติของพยาบาลเวชปฏิบัติ (Nurse Practitioner) ผ่านการทำวิจัย โอกาส ความท้าทาย และบทเรียน มีข้อเสนอแนะว่า ผลลัพธ์ของการบริการผู้ป่วยในทิศทาง

ที่ดี และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของพยาบาลเวชปฏิบัติ (Nurse Practitioner) พยาบาลเวชปฏิบัติ จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการวิจัยเพื่อให้บริการทางสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ¹² นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ความเจริญของเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้ให้บริการ มีความคาดหวังต่อการบริการทางการสุขภาพที่สูงขึ้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นแรงกดดันที่ทำให้รูปแบบ การบริการ พยาบาลเกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปองค์กร พยาบาลต้องพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล อย่าง ต่อเนื่องต้องปรับตัว และจำเป็นต้องแข่งขันกัน ด้วย ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และนวัตกรรม¹³

ในการพัฒนาพยาบาลให้มีความสามารถในการ ทำวิจัยหรือนวัตกรรม สามารถพัฒนาได้ตั้งแต่เป็น นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพราะสถาบันอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ทางพยาบาลจะมีรายวิชาวิจัยทางการพยาบาล จำนวน 3 หน่วยกิต แต่ต้องเพิ่มเติมจัดการเรียนการสอน ที่เชื่อมโยงการการวิจัยเพิ่มขึ้น ซึ่งมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการเชื่อมโยงการเรียนการสอนกับการวิจัย¹⁴⁻¹⁵ ให้ข้อเสนอแนะว่าสถาบันการศึกษาควรสนับสนุนให้ ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมี คุณภาพ

นอกจากนี้การพัฒนาผู้เรียนได้คำนึงกรอบความ คิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีเป้าหมายให้ ผู้เรียนใช้ความรู้ในสาระหลักและบูรณาการสั่งสม ประสบการณ์กับ 3 ทักษะ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษ ที่ 21 ซึ่ง 1 ใน 3 ทักษะนั้น ก็คือ ทักษะด้านการเรียนรู้ และนวัตกรรม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต่างๆ จะ มีการออกแบบให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรม เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้ใช้ ประโยชน์ในอนาคต¹⁶

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ควรสนับสนุนให้ อาจารย์มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือ ทำวิจัยด้วยตนเอง หรือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในงานวิจัย ของผู้สอน หรือเป็นผู้ช่วยวิจัย หรือมีโครงการอบรม พัฒนาให้อาจารย์มีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการ เรียนการสอนที่เชื่อมโยงการวิจัย
2. ผู้บริหารด้านการพยาบาลควรสนับสนุนให้ มี การจัดกิจกรรมด้านการวิจัยหรือสนับสนุนให้พยาบาล ทำวิจัยหรือร่วมมือทำวิจัย เพื่อพัฒนางานที่เป็น ประโยชน์แก่ผู้ป่วย โดยคำนึงถึงสิทธิของตัวอย่างวิจัย และจริยธรรมของนักวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะพยาบาลในประเทศไทย ควร มีการศึกษาความต้องการจำเป็นของพยาบาลสู่อาเซียน จากประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความแตกต่าง ของบริบทเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ ที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัยครั้งนี้

REFERENCES

1. ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Nurs- ing services [online]. n.d. [cited 2018/01/10]. Available from : [https://www.asean.org/storage/ images/2015/april/mra_nursing/MRA%20Nurs- ing%20signed.pdf](https://www.asean.org/storage/images/2015/april/mra_nursing/MRA%20Nurs- ing%20signed.pdf)
2. Thailand Nursing and Midwifery Council. Compe- tencies of Registered Nurses. Bangkok: Siriyod press, 2013. (in Thai)
3. Nursing Services (AJCCN). Association of South- east Asian Nations; 2009 [cited 2018/01/10]. Available from : <https://asean.org/asean-econom->

- ic-community/sectoral-bodies-under-the-purview-of-aem/services/healthcare-services/nursing-services-ajccn/)
4. Laungamornlert, S. Towards ASEAN: Impacts Problems and Trend Towards Professional [online]. 2015[cited 2018/05/08]. Available from www.bcnr.ac.th/article/lb1.pdf. (in Thai)
5. Wilepana, D., Taechaworakankun, P., Patara-vongsa, N. and Chiewchan, N. Nurses and the ASEAN. Report of the Academic Conference; [2012 Jul 30-31]; Tawana Bangkok Hotel Bangkok [online]. [cited 2018/01/10]. Available from : http://phn.bangkok.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=260&Itemid=65. (in Thai)
6. Tayakee, K., Siritarungsri, B. and Wipassilapa, S. Professional Nurses' Readiness Towards International Nursing Service Excellence at a Tertiary Hospital in Bangkok Metropolitan. Journal of the police nurse 8(2): 107-11;2016. (in Thai)
7. Wongwanich, S. Needs Assessment Research. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2007. (in Thai)
8. Chawaphanth, S., LeSeure, P., Jantaramano, S. and Thana, K. The Readiness of Thai Nurse toward the ASEAN Economic Community. Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok, 32(2): 29-42;2016. (in Thai)
9. Songwathana, P. Status and Trends in Nursing Research: View from Experiences. Princess of Naradhiwas university journal [online]. 2009 [cited 2018/01/10];1(1). (in Thai). Available from : <https://www.tci-thaijo.org/index.php/pnujr/article/>
10. Srikanok, W. and Untaja, P. Nursing Intervention: Routine to Research. Journal of the Royal Thai Army Nurse,15(2): 15-22; 2014 (in Thai)
11. Singchungchai, P., Ingkathawornwong, T., Nunpradet, P., and Jaroeugsin, S. The Effects of a Researchers' Potential Development Program on Research Utilization and Satisfaction of Nurses in Regional Hospital. The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health, 3(1):1-16; 2016. (in Thai)
12. Hayes, E. Promoting Nurse Practitioner Practice through Research: Opportunities, Challenges, and Lessons. J Am Acad Nurse Pract, 8(4);180-186; 2006;
13. Soontareeporn T. Nurse and the Development of Creative Thinking. Journal of Phrapokklao Nursing College, 27(1): 112-119;2015. (in Thai)
14. Willcoxson, L., Manning, M.L., Johnson, N. and Gething, K. Enhancing the Research-Teaching Nexus: Building Teaching-Based Research from Research-Based Teaching. International Journal of Teaching and Learning in Higher Education.23(1);1-10; 2011.
15. Jusoh, R. and Abidin, Z.Z. The Teaching-Research Nexus: A Study on the Students' Awareness, Experiences and Perceptions of Research. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 38:141-8; 2012.
16. Skills for the 21st Century: What should students learn?. [online]. 2015 [cited 2020/0110] Available from https://curriculumredesign.org/wp-content/uploads/CCR-Skills_FINAL_June2015.pdf.

